

TUDÓSÍTÁSOK, HÍREK

TOLNAY SÁNDOR NAP – EMLÉKÜLÉS
Lukácsháza, Művelődési Központ, 2018. szeptember 13.

Az emlékülést az Állatorvos-tudományi Egyetem, a Magyar Állatorvosi Kamara Pannon Területi Szervezete, a Vas Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Földhivatali Főosztálya és Lukácsháza Önkormányzata rendezte az állatorvosi képzés megalapítója, Tolnay Sándor születésének 270. és halálának 200. évfordulóján.

Megnyitó beszédében Horváthné dr. Sélley Erzsébet megyei főállatorvos köszöntötte a hallgatót, a megjelent tisztségviselőket, állatorvosokat, előadókat.

Horváthné dr. Sélley Erzsébet előadásában diákok felhasználásával ismertette a nagy előd származásával kapcsolatos kutatási eredményeket, néhány esetben kijavítva a téves adatokat. A legkorábbi ismert ősök Tolna megyéből indultak és érkeztek – valószínűleg a török elől menekülve – Nagyszombatba, majd három ágon tovább Komáromba, Sopronba, illetve a dédapa a Vas megyei Nagycsömötében telepedett le 1660 körül. Előkerült az eredeti, 1643-as családi címer is. Katolikus anyakönyvi iratok szerint Tolnay Sándor 1748. szeptember 8-án született – evangélikus vallásban. 1791-ben vette feleségül a húsz éves budai hajadont, Fischer Antóniát; házasságából öt gyermek született. Életében végig a kurucos szellemiség volt meghatározó, ami tudományos működését is jellemezte. Állatorvos-nyugdíjas egyetemi professzorként érte a halál 1818. április 26-án.

A családtörténet bemutatása után az előadó az idej Tolnay Sándor-díjasokat sorolta fel. (A díjat az Agrárminisztérium alapította 1992-ben, és minden évben augusztus 20-án osztják ki.) Felhívta a jelenlévők figyelmét arra is, hogy Kern István, szenvedélyes velemi gyűjtő jóvoltából rendkívül értékes és értékes kiállítási anyagot lehet megcsodálni a teremben. Tárgyi eszközök (pl. régi patkók) mellett itt található egy eredeti, Tolnay Sándor által 1784-ben Bécsben írt könyvecske, amely a patkolásról szól. Főállatorvos asszony nagy szeretettel köszöntötte a jelen lévő Molnár Rezső aranydiplomás kollégát is.

Dr. Színesi András előadásában úgy látta, hogy a magyar állatorvoslás hajói – az Egyetem, a Kamara, a NÉBIH és a Hatósági Kar – egy irányba tartanak. A közös gondolkodást és cselekvést jelzi az is, hogy évek óta már nemcsak Vas megye, hanem az egész pannon térség megemlékezik Tolnay Sándorról.

Dr. Oravecz Márton abból indult ki, hogy a XVIII. századi keleti marhavész idején milyen fontossá vált a szakemberek jelenléte; az ezt megalapozó egyetemi képzéssel Tolnay Sándor tudományos rangra emelte az állatorvoslást. Az általa megkezdett orvoslás célja ugyan örökérvényű, a feladatok és kihívások azonban mindig új szempontokkal változnak. Ma már figyelembe kell venni az állat – ember – természet kapcsolódásait, globális szinten. A klímaváltozással korábban egzotikusnak gondolt betegségek jelennek meg Európában, lásd: afrikai sertéspestis. Az élelmiszer a logisztikai és utazási szokások miatt fertőzést közvetítő eszközzé vált mind az állat-, mind a humán betegségek esetében. A betegségmentesítési feladatok a jövőben sok éven át adnak munkát a szakmának. Az állatorvosi szolgálat megszervezése óta eltelt százharminc év is bizonyítja, hogy az élelmiszerlánc-biztonság összehangolt felügyelete ma is jó kezekben van Magyarországon.

Dr. Kapiller Sarolta, a Kőszegi Járási Hivatal vezetője a *Tudományos Gyűjtemény* 1818. évi 5. számában megjelent nekrológot idézte, mely méltó tiszteletadás volt a „Pesti Királyi Universitas” részéről „a baromorvoslási intézetnek igazgatója, s azon mesterségnek rend szerént való tanítója” előtt. „A benne helyeztetett bizodalomnak híven megfelelt mint serény tanító, szerencsés orvos és fáradhatatlan literátor. Hálázatos emlékezetre” érdemesnek tartotta a nekrológ. Ha volt fénykora a magyar állatorvoslás tudományának – folytatta –, akkor két fénykora biztosan volt: az egyik a Tolnay Sándoré, a másik a mai. Kell a nagy elődök példája, mert gyökerekre szükség van, bátor emberekre, tanítókra, folytonosságra szükség van. És kell, hogy legyenek az egyes hivatásokon belül összetartó, együtt munkálkodó közösségek, hiszen talán soha máskor nem volt olyan nagy szükség a Vörösmarty által megfogalmazott cselekvésre, mint ma: „előttünk egy nemzetnek sorsa áll.”

Dr. Sótonyi Péter folytatta az előtte elhangzott gondolatokat, a Vörösmarty-idézetet és az óriási erőfeszítéssel megalapozott aranykor vízióját. Tolnay Sándor példájából azt emelte ki, hogy ő soha nem kért senkit, hanem mindenkit meggyőzött igazáról. Így érte el, hogy létrejöjjön a Pesti Királyi Univerzitáson, az orvoskaron belül, az állatorvos gyógyászati intézet – és itt is maradjon. Áttérve a jelenre, utalt arra, hogy ő – a rektor – se kért politikustól soha semmit, hanem meggyőzött mindenkit valamely ügy fontosságáról. Összefogva az egész állatorvosi társadalommal így lett újra önálló az egyetem.

Dr. Sótonyi Péter professzor ezután részletesen ismertette az egyetem soron következő nagy-szabású fejlesztéseit, melyek – a Yale Egyetem példáján – a kormány segítségével valósulnak meg.

Az intézménynek ezeröttszáz hallgatója van, ebből ezer külföldi. A bevételek révén önálló az egyetem. (A tandíj 12 500 euró/ év.) Nemcsak az oktatás világszínvonalú: a hat és félszeres túljelentkezésből lehet válogatni. Az idei ponthatár 454 volt, 17 ponttal magasabb, mint az orvosi egyetemek átlaga. S az a tapasztalat, hogy növekszik az érdeklődés a gazdasági haszonállatok iránt.

Dr. Abonyi Tamás, a Tolnay család leszármazottja előadásában a párhuzamosságokat kereste Tolnay Sándor kora és a mi korunk között. Nagy gazdasági jelentőségű betegségek adják a párhuzamot. A XVII–XVIII. században 200 millió szarvasmarha hullott el a keleti marhavészben. A ló kellett a hadseregnek; a németalföldi festményeken látni: ember húzta az igát, az ekét. Új társadalmi igény jelentkezett az akkori Európában: kiváló alapítókkal, elkötelezett tudósokkal iskolákat létrehozni Lyonban, Bécsben, Pesten. Mi ennek a fertőző betegségeket igazán komolyan vevő és világra szóló eredményeket magának tudható iskolának a leszármazottai vagyunk; ezzel a felhalmozott tudással nézhetünk szembe korunk fenyegető betegségeivel. Délről a kis kaptárbogár támad, kelet–délkelet irányból a kiskérődzők pestise, Bulgáriában a juh- és kecskehimlő, a szerb határ közelében a börcsómósdadór; bármely pillanatban új madárinfluenza kitörésével számolhatunk. A legnagyobb problémánk azonban az afrikai sertéspestis.

A két korszak párhuzama az, hogy óriási kárt okozó fertőző betegségek ellen kellett küzdeni akkor is és most is. Nagy szerencsénk, hogy a mi eleink munkájára, tudására, tapasztalatára, arra az iskolára, arra a gondolkodásmódra támaszkodhatunk, amivel eredményesen föl tudjuk venni a harcot, mint annyszor az állatbetegségek történetében.

Dr. Sziebert István a szakmai alapítványokról tájékoztatott. Az 1997-től működő Tolnay Sándor Alapítvány, mely egyebek mellett a határon túli kollégák segítségét célozta, megszüntette működését 2015-ben. Összefogással új alapítványt hoztak létre, a Tolnay Sándor Közhasnú Alapítványt, melynek támogatója lehet hozzájárulás nyújtásául bármely magyar vagy külföldi természetes vagy jogi személy – tagsági viszony nélkül is. Céljai közt szerepel ’56 emlékének ébrentartása a fiatalság körében, a szakmához kapcsolódó kiadványok támogatása. A múlt évben megjelent egy antológia magyar állatorvos írók műveiből, és tervezik összegyűjteni és kötetben kiadni állatorvos képzőművészek, fotósok, szobrászok, grafikusok, faművesek (hangszerkészítő!) stb. munkáit is. Kiállítás már volt e tárgyban Lukácsházán, a Művelődési Házban.

Záró beszédében Virágh János polgármester minden előadónak köszönetet mondott, és kiemelte, hogy Nagycsömöte – Lukácsháza falurésze – nagy szülőföldjének munkásságát méltatni sok helyen lehetne; külön öröm, hogy az emlékülésnek a szülőfalu adhatott helyet. A falu büszke Tolnay Sándorra: Gyöngyösfalun a közös iskola 1988 óta viseli a nevét; több köztéri emlékmű is tiszteleg munkássága előtt. A kerek évforduló tiszteletére a helyi önkormányzat emléktáblát helyez el az óvoda falán. Az iskolából/faluból ketten is az állatorvosi pályát választották: dr. Komálovics András és a frissen végzett dr. Kapiller Máttyás.

Az emlékülés hivatalos részét a helyi iskola diákjainak témához illő, szellemesen összeállított és vidáman előadott műsora követte. Az ünnepi rendezvény zárásaként az udvari szoborparkban az emlékülés „vezérkara” megkoszorúzta az első magyar állatorvos szobrát, Nemescsó evangélikus lelkésze pedig megáldotta az emléktáblát.

(Kapiller Ferenc)

A NŐI PORTRÉFOTÓKTÓL A MARATONI FUTÁSIG A Berzsényi Dániel Könyvtár helytörténeti klubja, 2016–2018

A helytörténeti klub előzményének tekinthető az intézmény nyugalmazott munkatársának, dr. Köbölkúti Katalinnak kezdeményezése, aki egy, a Facebook-on szerveződött, a város története iránt fogékony csoportot szólított meg és hívta le őket a világhálóról a könyvtárba.¹ 2011-ben és 2012-ben két-két alkalommal gyűlt össze szépszájú közönség, és lájkolta, kommentelte Spiegler Tibor és Molnár József magángyűjtők helyszínen bemutatott szombathelyi kuriózumait. E rendezvények különlegessége az volt, hogy a közösségi oldalak eszközeivel sikerült a számítógép elől a könyvtári térbe bevonzani a közönséget, kihasználva a virtualitás és az élő előadás összes előnyét.

A 2016-ban szerveződött klub² már rendszeres, havi egy alkalmat kínál a találkozásra. Az október 6-i alakuló ülésen Spiegler Tibor helytörténeti gyűjtő tartott vetített képes előadást *Mennyire kicsi egy aprónyomatvány?* címmel.³ Az első alkalommal hetvenen csatlakoztak hozzánk, regisztrálva nevüket és elérhetőségüket a klubkönyvbe. Az első teljes év 2017. március 7-én egy női portréfotó kiállítással indult, a nőnap apropóján.⁴

A Spiegler Tibor birtokában lévő fotográfiákból megrendezett tárlat nyitóprogramjaként divattörténeti előadásra került sor, míg a finisszázson Torjay Valter művészettörténész avatta be a jelenlévőket a fényképészet történetébe,⁵ valamint bemutattuk az *Életünk* folyóirat 2017. évi 3. számát. Merklin Tímea újságíró, Némethné Ódor Edit, az Oladi Szakgimnázium és Szakközépiskola igazgatóhelyettese és Torjay Valter beszélgetett Bokányi Péter főszerkesztő-helyettessel a békebeli idők nőideájáról.

Április 19-én Feiszt György levéltáros tartott előadást *Vas megyei legendák* címmel,⁶ míg május elején újabb tárlatra került sor, ezúttal az '50-es, '60-es évekbeli retro emlékekből.⁷ Ez volt az első alkalom, amikor elősorban a klub tagjainak aktivitására építettünk, megkérve őket, hogy hozzák el retro tárgyukat. A rendezvény sikerét egyértelműen bizonyítja, hogy úgy a kiállítók, mint a látogatók, azóta is követelik a mielőbbi folytatást. Tagjainknak az év folyamán többször szerveztünk intézményi

1 Facebook lokálpatriótái egyesüljete! Spiegler Tibor kincsei a könyvtárban. = <https://www.alon.hu/facebook-lokalpatriotai-egyesuljete-kincsei-konyvtarban> (Megtekintve: 2018. szept. 26.)

2 MERKLIN Tímea: Az eltűnt idő nyomában. Szalainé Bodor Edit helytörténeti klubja életre kelti a múltat. *Prémium*, 2017. 3. 58–62. old.; lásd még: TÓTH Kata: Árulkodó étlapok, kenyércédulák. Helytörténeti klub alakult a Berzsényi könyvtárban. Hétköznapi életünk aprónyomatványokon. *Vas Népe* (a továbbiakban: *VN*), 2016. okt. 15. 10. old.

3 A történelem ott lapulhat az asztalfiókunkban. = https://www.nyugat.hu/tartalom/cikk/helytorteneti_klub_apronyomatvanyok_szombathely (Megtekintve: 2018. szept. 26.)

4 ÓLBEI Lívია: Képek folyvást, évek múlva is. Nők a múlt századfordulón. Spiegler Tibor kimeríthetetlen kincsesládából. *VN*, 2017. márc. 9. 7. old.; lásd még: Polgárkisasszonyok és úrihölgyek. = <http://www.sztv.hu/hirek/polgarkisasszonyok-es-uriholgyek-20170308> (Megtekintve: 2018. szept. 26.)

5 Gondolatok a szombathelyi fotográfáról. Torjay Valter fotótörténeti előadása a könyvtárban. = http://vaskarika.hu/hirek/reszletek/13180/gondolatok_a_szombathelyi_fotografiarol-torjay_valter_fototorten/ (Megtekintve: 2018. szept. 26.)

6 Jávor Pál a Petőfi utcában. Legendák Feiszt György előadásában. http://vaskarika.hu/hirek/reszletek/13330/javor_pal_a_petofi_utcaban_legendak_feiszt_gyorgy_eloadasaban/ (Megtekintve: 2018. szept. 26.)

7 Lemezárugyári diavetítő, Vénusz porszívó és csipkés kombiné. Nektek volt valamelyik? = https://www.nyugat.hu/tartalom/cikk/azok_az_50es_60as_evек_szombathely; lásd még: Voltak vágyak, élmények lettek. Retro kiállítás nyílt a Berzsényi Dániel Könyvtárban. = <http://www.hirlevelplusz.hu/voltak-vagyak-elmények-lettek-retro-kiallitas-nyilt-berzsényi-daniel-konyvtarban/> (Megtekintve: 2018. szept. 26.)

látogatásokat: megtekinttük az újonnan megnyílt Szily János Látogatóközpontot, az Egyházmegyei Könyvtárat és a Savaria Múzeum *Fényérvék – Személyes* című kiállítását.

Szeptemberben a Szombathelyi Szépitő Egyesület és a klub közösen két alkalommal Szent Márton-temetői sétát szervezett Orbán Róbert helytörténész vezetésével.⁸ Ebből azóta hagyomány „te-remtődött”: tavasszal és ősszel, két-két alkalommal várjuk az érdeklődőket a város legrégebbi sírkertjébe, ahol Torjay Valter művészettörténész vagy Orbán Róbert helytörténész beszél a temető történetéről, az itt nyugvó híres családokról és közéleti személyekről, a művészettörténeti szempontból érdekes, vagy híres műhelyekben, ismert szobrászművészek által készített síremlékekről. A séták mindig nagy érdeklődés mellett zajlanak, a résztvevők száma 50 és 120 fő között változik.

Az Országos Könyvtári Napok keretében, október 7-én Hideg István, a szombathelyi Matróz-múzeum alapítója, vezetője volt vendégünk.⁹ A beszélgetés és könyvbemutató azért is jöhetett létre, mert a szervezők fontosnak tartják, hogy a kevéssé ismert gyűjtemények is reflektorfénybe kerüljenek.

Az év zárásaként a *Vas megyei Lapok* című napilap megjelenésének 150. évfordulóját ünnepeltük kerekasztal-beszélgetéssel. A *Sajtó a századfordulótól az ezredfordulóig* címmel meghirdetett programon Merklín Tímea moderátor vendégei voltak Halmágyi Miklós, a *Vas Népe* megyei napilap volt főszerkesztője, Nagy Ildikó újságíró és dr. Melega Miklós, a Magyar Nemzeti Levéltár Vas Megyei Levéltára igazgatója.¹⁰ A rendezvények az év folyamán nagy érdeklődés mellett zajlottak. Legnagyobb látogatottsága a női portréfotó-kiállítás megnyitójának és a Szent Márton-temetői sétának volt.

A klub második évét egy sorozattal indítottuk *Helyek – Épületek – Építések* címmel. Első alkalommal, 2018 januárjában Bajzik Zsolt levéltáros tartott előadást az egykori szombathelyi Práterről. A program a Vasi Múzeumbarát Egylettel együttműködésben valósult meg, csakúgy, mint az ezt követő gyűjtői kiállítás.

Az idei év legsikeresebb rendezvénye valószínűleg a február 28-án megnyílt tárlat. Megvalósításához ismét igénybe vettük a tagság segítségét, kérve őket, hogy javasoljanak környezetükből magángyűjtőket, és tolmácsolják nekik felhívásunkat. Olyan tárgyakat vártunk, amelyek gyűjtése a hétköznapi emberek számára furcsa, egyedi, különleges. Végül harmincnégyen vállalták, hogy bemutatkoznak.¹¹ A kapott relikviák között voltak WC-lehúzó, pecsétes téglák, különböző alakú italos flakók, petróleumlámpák, kávécukrok, söröspoharak, gyümölcszosmogoló selyempapírok, kislemezborítók, malacok, porcelánbabák, öngyújtók – a teljesség igénye nélkül. Mindenkit arra kértünk, hogy válogasson az eréklyéi közül, hiszen gyűjteményenként mindössze néhány darabot volt módunkban kiállítani: nem egy magángyűjtemény bemutatása volt a cél, hanem a sokszínűsége helyezettük a hangsúly.

Mind a rendezvény nagyságát, mind az érdeklődők számát tekintve rekordot döntöttünk: körülbelül százharmincan vettek részt a megnyitón. A fokozott érdeklődésre való tekintettel a tárlat ideje alatt több vezetést, iskolások részére pedig foglalkozást tartottunk. Sikerként könyvelhetjük el azt is, hogy a kiállítóter szűkösége ellenére egységesen és áttekinthető módon tudtuk bemutatni a kapott relikviák sokféleségét, egyben megőrizve a kiállítók egyéni megjelenését. Ez köszönhető volt annak is, hogy maguk a gyűjtők is részt vettek a tárlat kialakításában.

A derelyeszagatótól a vasutas sapkáig című programot két újabb építészeti előadás követte: Pintér Bálint mesterszakos hallgató a szombathelyi Bagolyvárról beszélt, míg a tavaszi félév utolsó előadójaként dr. Kiss Gábor régész avatta be az érdeklődőket az elfeledett szombathelyi középkori vár történetébe.

8 Múltidéző temetői séta. Megújulhat Mayer Ede gépgyáros impozáns síremléke is. *VN*, 2017. szept. 28. 4. old.; lásd még: Temetőbejárás idegenvezetéssel. = <http://www.sztv.hu/hirek/temetobejaras-idegenvezetessel-20170927> (Megtekintve: 2018. szept. 26.)

9 Matróznaplók. = <http://www.sztv.hu/hirek/matroznaplok-20171006> (Megtekintve: 2018. szept. 26.)

10 ÖLBEI Lívia: Apácázárdák, perek, párbajok. *VN*, 2017. nov. 30. 10. old.

11 MERKLIN Tímea: A gyűjtés egy kis örökkévalóság. *VN*, 2018. márc. 1. 4. old.; lásd még: A derelyeszagatótól a vasutas sapkáig. Magángyűjtők kiállítása a könyvtárban. = <http://przoli.blogin.hu/2018/03/01/a-derelyeszagatol-a-vasutas-sapkaig-magangyujtok-kiallitasa-a-konyvtarban/>; A derelyeszagatótól a vasutas sapkáig – kiállítás megnyitó (2018.02.28.) = <https://www.youtube.com/watch?v=e7aPwzHJBMo> (Megtekintve: 2018. szept. 26.)

A második félévi tervek között szerepel, hogy foglalkozunk majd családkutatással és folytatjuk az építészeti sorozatot, amelynek keretében legközelebb az egykori Kioszk épületéről lesz szó november 7-én.

Szeretnénk olyan embereket is bemutatni, akik a sportolás hagyományostól eltérő válfajait művelik. Első vendégünk Hodossy Péter maratoni futó volt szeptember 20-án, a 2019. év első programján pedig majd a gombfocival ismerkedhetnek meg az érdeklődők. A népi játék és hivatásos sportág történetéről dr. Gráfik Imre néprajzkutató tart előadást. Lehetőség szerint folytatjuk az intézményi látogatásokat, városi sétákat. Idei terv még, hogy a Vas Megyei Honismereti Egyesülettel és a Vasi Múzeumbarát Egylettel közösen november 14-én megemlékezünk Magyar László szombathelyi születésű Afrika-kutatóról, december 5-én pedig – az év zárásaként – Benkő Sándor fotóművész temetős fényképeiből rendezünk kiállítást. Ennek megnyitójaként kerekasztal-beszélgetést szervezünk Mayer László és dr. Pál Ferenc levéltárosok, valamint dr. Kiss Gábor régész részvételével. A téma az egyes templomok és temetők története mellett a híres helyi családok históriája lesz.

A klub előadásait a H+ Média és Kulturális Egyesület minden alkalommal rögzíti, és az általa üzemeltetett hirlevelplusz.hu oldalon közzéteszi.¹² Rendezvényeinkről több alkalommal tartottunk beharangozót, beszámolót a Szombathelyi Televízió kulturális műsoraiban, a *Vas Népe* és az internetes újságok pedig rendszeresen beszámoltak programjainkról.

A médián kívül az események népszerűsítéséhez felhasználjuk az intézmény honlapját és Facebook-oldalát is. A közösségi oldalak „reklámozó” szerepe ma már kikerülhetetlen, de ezek a felületek segítik a tagokkal való kapcsolattartást is (események megosztása, meghívók küldése).

A csatlakozás teljesen önkéntes, és semmilyen kötelezettséggel nem jár; mondhatjuk: csak előnyei vannak. A tagok rendszeresen kapnak körlevelet a következő összejövetelről, valamint a könyvtár és a társintézmények azon programjairól, amelyek beleillenek a klub tematikájába. Folyamatosan tájékoztatjuk őket a helyismereti gyűjteménybe újonnan bekerült Vas megyei vonatkozású dokumentumokról és az érdekesebb városi eseményekről is. Az internettel nem rendelkezők levélben kapják kézhez nyomtatott meghívóikat. Egyébként a programok nyilvánosak, bárki részt vehet rajtuk.

*

Két év múltán elmondhatjuk, hogy mindenféle „beszervezés” nélkül hetente csatlakoznak hozzánk új tagok, akik a megjelenő híradásokból vagy a programokra rendszeresen eljáró régi tagoktól értesülnek rólunk. És hogy honnan tudható, hogy már közösségként működünk? A rendezvények egy része tagsági kérésre/javaslatra szerveződik, a tagok egy része a magánéletben is kapcsolatba lépett egymással, valamint már több alkalommal közös kiránduláson vettünk részt.

Az előadók részben tagjaink közül (pedagógusok, levéltárosok, muzeológusok, művészek) kerülnek ki, de vannak „külsős” kutatók is, akik megkeresésünkre vállalják, hogy beszélnek kedvenc vagy éppen kutatott témáikról. Rendezvényeink megvalósításához több alkalommal kooperáltunk hasonló célt megfogalmazó egyesületekkel, mint például a Vasi Múzeumbarát Egylet, a Szombathelyi Szépitő Egyesület, vagy a Vas Megyei Honismereti Egyesület. Mivel a klubszervezők több civil szervezetben vállalnak szerepet, töltenek be biztosságot, így az együttműködés könnyen megoldható, és a programok esetleges ütközése is elkerülhető.

Összegezzük az elmúlt két évet: eddig három kiállítást szerveztünk, tíz beszélgetésre vagy előadásra került sor különböző témákban, és négy alkalommal csatlakoztunk a szépitő egyesület által kezdeményezett temetői sétához. A rendezvényeken átlagosan 80 fő vett részt, jelenlegi taglétszámunk 170 fő.
(Szalainé Bodor Edit – Spiegler Tibor)

12 Vitorlát bontottunk. Újabb különlegesség, a Helytörténeti Klub kincstárából. = <http://www.hirlevelplusz.hu/vitorlat-bontottunk-ujabb-kulonlegesség-helytorteneti-klub-kincstarabol-galeriavideo/>; lásd még: Sajtó a századfordulótól az ezredfordulóig Vas megyében. = <http://www.hirlevelplusz.hu/sajto-a-szadzadfordulotol-az-ezredforduloig-vas-megyeben-teljes-felvetel/>; Az egykori szombathelyi Práter – ma Gáyer és Brenner park – története. = <http://www.hirlevelplusz.hu/az-egykori-szombathelyi-prater-ma-gayer-es-brenner-park-tortenete-teljes-felvetel/>; BDK Helytörténeti Klub: Pintér Bálint előadása. = <https://www.youtube.com/watch?v=QFsjGyAY7Nw> (Megtekintve: 2018. szept. 26.)